

INGEZONDEN.

RADIUM-BEHANDELING VAN DOOFHEID.

In het belang van vele patiënten zou ik het betreuren, indien het referaat van collega BURGER over bovenstaand onderwerp de oorartsen zou weerhouden, zelfstandig het toestel van dr. HUGEL, stipt volgens zijn aanwijzingen, aan de praktijk te toetsen. Dit toestel bevat 1 mgr. mesothorium, ingesloten in zilver, omgeven door een platina huls; daardoor worden de α - en β -stralen volkomen tegengehouden en werkt men uitsluitend met de niet etsende γ -stralen. Radium heeft nagenoeg geen γ -stralen, is dus voor ons doel minder geschikt en bovendien verwerpelijk, zooals uit de proefnemingen — zij het ook op zeer grove schaal toegepast — is gebleken.

Men moet de werkzaamheid van HUGEL's toestel niet beoordeelen naar de uitwerking verkregen bij een half dozijn hardhoorenden, maar bij dozijnen en dozijnen! Bij sommige lichtere gevallen van sclerose en bij chronischen, drogen middenoor-katarrh heeft het mesothorium een soms verrassende uitwerking, die maanden later nog niet verminderd is. De „radium-behandeling van doofheid” is aan de kliniek ontsnapt en verdwaald in de dagbladen, nog vóórdat zij rijp was zelfs in geneeskundige bladen een onderwerp van gedachtenwisseling uit te maken.

Later hoop ik mijn ervaring, die zich sedert zes maanden reeds over een tachtigtal gevallen uitstrekt, getrouwelijk mede te deelen. Nadeelige gevolgen zijn mij niet bekend.

Amsterdam, 12 Juli 1914.

W. POSTHUMUS MEYJES.

HET GONOCOCCENVACCIN.

Geachte Redactie,

Het is mij en ik twijfel niet, ook velen met mij, altijd een groot genoegen geweest, de wetenschappelijke reisindrukken te lezen van onzen collega SORMANI, die nooit moeite en kosten heeft ontzien, nieuwe laboratoriumonderzoekingen ter plaatse bij de schrijvers zelf te bestudeeren. Getuige weder zijn laatste brief in het *Tijdschrift*-nummer van 4 Juli l.l. bidz. 78.

Het zij mij echter vergund, een opmerking toe te voegen aan het medegedeelde omtrent BESREDKA's gesensibiliseerd gonococcenvaccin, meer over gonococcenvaccins in het algemeen. Er is reeds veel voor en tegen hierover geschreven en wel in die mate, dat het meer dan wenschelijk was, de waarde dezer vaccins aan een grondige, wetenschappelijke critiek te onderwerpen.

In Parijs bloeit nog steeds de beroemde urologische kliniek van het Hôpital NECKER onder leiding van prof. FÉLIX LEGUEU, een waardig opvolger van zijn groote voorgangers ALBARRAN en GUYON. Hier vindt men nog steeds een geweldige concentratie van urologische gevallen, hier wordt hard gewerkt onder deskundige leiding en ook... proefondervindelijk gewerkt.

Prof. LEGUEU dan, heeft gemeend die critiek te zullen aanvaarden, wat dan ook is geschied in een zeer uitgebreid onderzoek onder samenwerking van klinici en bacteriologen en dat de uitvinders der vaccins zelf konden volgen. En daar gingen het rijtje af de vaccins van gedooide coccen, van atoxische coccen, die hun eigenschappen hadden behouden, van virulente, gesensibiliseerde coccen.

De uitslag ervan, het zij in het kort medegedeeld, is niet ten voordeele van het vaccin uitgevallen. Bij de acute urethritis was het een volslagen mislukking; de gewone behandelingsmiddelen behielden verre en verre de overhand.

Bij de chronische urethritis is het welslagen, maar niet overweldigend, aan de zijde van onze „gewone” behandeling.

Bij andere zitplaatsen dezer diplococcen kreeg men uit een genezingsoogpunt met het vaccin geen betere uitkomsten; dus bleek ook hier niet zijn grootere voortreffelijkheid.

Wil men de cijfers, ik verwijs hem naar prof. LEGUEU, die dit onderzoek van zóó groote beteekenis achtte, dat het het onderwerp is geweest van één zijner voordrachten voor een steeds aandachtig gehoor, dat gaarne luistert naar één, die de gave bezit van het woord.

„Ja”, was de opmerking van één der vervaardigers van een vaccin, „het gonococcenvaccin is voortreffelijker en beter dan de bestaande behandelingswijzen, maar het ware vaccin hebben wij nog niet”.

„Dat is het juist”, was LEGUEU's gevat antwoord, „daar wachten wij ook op”.

Deze opmerking over „gonococcenvaccins” gaat echter niet op voor andere vaccins o. a. zeker niet mijnerzijds over typhusvaccins; waarvan ik hier zulke schitterende uitkomsten heb gezien, dat het werkelijk zeer wenschelijk zou zijn, dat de studie hiervan in ons vaderland en Indië terdege ondernomen werd . . . . . liefst zonder invoering van een onverkwikkelijken strijd CHANTEMESSE-VINCENT.

Het gonococcenvaccin is echter niet het glanspunt der eerbiedwaardige vaccino-therapie . . . . . wellicht tot nu toe.

LÉO C. J. VICTOR,
Moniteur-Hôpital NECKER.

Parijs, Juli 1914.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Nederlandsch Centraal Instituut voor hersenonderzoek.

In de *Nederlandsche Staatscourant* 1914, n°. 159 is in een afzonderlijk bijvoegsel opgenomen het verslag aangaande de *Koninklijke Akademie van Wetenschappen* te Amsterdam, loopende van 1 April 1913 tot 31 Maart 1914, uitgebracht aan de Koningin. Een onderdeel van dat verslag vormt dat omtrent het *Nederlandsch Centraal Instituut voor hersenonderzoek*, te Amsterdam gevestigd en onder toezicht staande van de Akademie, uit wier leden een commissie van toezicht is gevormd voor genoemd instituut. Het verslag omtrent dat instituut moge hieronder een plaats vinden.

In de samenstelling van de commissie van toezicht op dit Instituut kwam in 1913 weer wijziging, doordat ontslag gevraagd werd door den heer E. W. ROSENBERG, die zich metterwoon te München vestigde, en door den voorzitter, den heer J. D. VAN DER WAALS, die met het oog op zijn gevorderden leeftijd zijn functie wenschte neer te leggen. In de plaats van den heer ROSENBERG werd in de Juni-vergadering der *wis- en natuurkundige afdeling* van de akademie benoemd de heer C. A. PEKELHARING, die de benoeming aannam, en in de plaats van den heer VAN DER WAALS werd als voorzitter gekozen de algemeene secretaris der akademie, de heer P. ZEEMAN, die zich deze keuze liet welgevallen, en waarvan in de November-vergadering der afdeling mededeeling gedaan werd. Aan de aftredende leden werd door den voorzitter der afdeling dank gezegd voor de vele en gewichtige diensten door hen als voorzitter en lid der commissie van toezicht aan het instituut bewezen.

De commissie van toezicht is dus thans samengesteld uit de heeren P. ZEEMAN, voorzitter, L. BOLK, secretaris, C. WINKLER, J. W. VAN WIJHE, J. BOEKE en C. A. PEKELHARING.

Betreffende het personeel van het instituut valt mede te deelen, dat de onderdirecteur dr. C. T. VAN VALKENBURG eervol ontslag vroeg en verkreeg naar aanleiding van zijn benoeming tot directeur van het gasthuis voor vallende ziekte. Zijn plaats werd